بررسی اثر دو ژل سفید کننده in office و home بر ریزسختی سطح رزین کامپوزیت

دکتر پرنیان علیزاده اسکویی ** دکتر سیاوش سوادی اسکویی ** دکتر زهرا برنا ***

*استادیار گروه آموزشی ترمیمی و زیبایی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تبریز **دانشیار گروه آموزشی ترمیمی و زیبایی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی تبریز ***دندانپزشک

Title: The effect of two in-office and home bleaching gels on microhardness of composite resin

Authors: Alizadeh Oskoee P. Assistant Professor*, Savadi Oskoee S. Associate Professor*, Borna Z. Dentist

Address:*Department of Operative Dentistry, School of Dentistry, Tabriz University of Medical Sciences

Background and Aim: Bleaching products as chemical materials can exert side effects on soft and hard tissues and existing restorative materials with oxidizing mechanism. The aim of this study was to evaluate the effect of 15% and 35% carbamide peroxide gels as home and in-office bleaching agents respectively, on microhardness and surface topography of composite resin.

Materials and Methods: In this in vitro study, a total of 75 disc shaped specimens were prepared from Z100 composite resin (3M) and randomly divided into three groups with following treatment designs: group 1, 37°C distilled water, group 2, 15% carbamide peroxide, 6 hours/day for 3 weeks, group 3, 35% carbamide peroxide 30 minutes/week for 3 weeks. The microhardness (Vickers hardness) of samples was measured using Shimadzu set on three different points of each sample. 8 samples of each group were selected randomly to be assessed by scanning electron microscopy (SEM) for probable changes in surface topography. Data were analyzed using one way ANOVA and Duncan tests with p<0.05 as the level of significance.

Results: 15% carbamide peroxide group had the maximum amount of microhardness (84.59 ± 1.87) and 35% carbamide peroxide group had the minimum (76.14 ± 1.77). Only the difference between home bleaching and control group was not statistically significant (P=0.24). The SEM assessing revealed no changes in surface topography.

Conclusion: Based on the results of this study, in-office bleaching may decrease the microhardness of composite resin

Key Words: Bleaching; Composite resin; Microhardness

چکیده

زمینه و هدف: محصولات بلیچینگ با مکانیسم اکسید کنندگی به عنوان یک ماده شیمیایی می توانند اثرات جانبی بـر روی بافـتهـای نـرم و سـخت و مـواد ترمیمی موجود در حفره دهان داشته باشند. هدف از مطالعه حاضرارزیابی اثـر دو نـوع ژل بلیچینـگ بـا غلظـتهـای ۱۵٪ و ۳۵٪ بـه ترتیـب بـه عنـوانhome و in office bleaching بر روی ریز سختی و توپوگرافی سطح کامپوزیت رزین می باشد.

روش بررسی: در این مطالعه آزمایشگاهی، ۷۵ نمونه از کامپوزیت (3M) Z100 به شکل دیسک به ضخامت ۲ میلیمتر و قطر ۵ میلیمتر تهیه شد. نمونه ها به طور تصادفی در سه گروه باروشهای آماده سازی به شرح زیر قرار گرفتند: گروه ۱ آب مقطر، گروه ۲ کارباماید پراکساید ۱۵٪ به مدت ۶ ساعت در روز طی سه هفته و گروه ۳۰ کارباماید پراکساید ۳۵٪ به مدت ۳۰ دقیقه در هفته طی سه هفته. پس از آن ریزسختی نمونه ها در مقیاس Vickers در سه نقطه از هر نمونه اندازه گیری و ثبت گردید. از هر گروه ۸ نمونه نیز به طور تصادفی، جهت ارزیابی تغییرات مورفولوژی سطح توسط میکروسکوپ الکترونی انتخاب شد. پس از جمع آوری داده ها، جهت آنالیز آماری از آزمون های One Way ANOVA و One به عنوان سطح معنی داری استفاده شد.

یافتهها: بیشترین میزان ریز سختی در گروه کاربامایید پراکساید۱۵٪ (۱/۸۷ ± ۱/۸۷) و کمترین میزان در گروه کاربامایید پراکساید۳۵٪ (۱/۷۷ ± ۱/۷۷) عناوت بین میزان ریز سختی گروههای home bleaching و کنترل (۱و۲) معنی دار نبود (۲۴۴ + P). ولی بین سایر گروهها (۱و۳) و (۲و۳) تفاوت معنی دار وجود داشت (P<۰/۰۰۲). در بررسی میکروسکوپ الکترونی تغییری در توپوگرافی سطح از نظر وجود ترک و شکاف پس از درمان بلیچینگ مشاهده نشد.

۲۳۳

[†] مؤلف مسؤول: نشانی: تبریز – دانشکده دندانپزشکی – گروه ترمیمی تلفن: ۹۹۲۴۱۳۱۹۴۵ نشانی الکترونیک: parnianoskuee@yahoo.com